Господари тръгнали въ Германия изхвърлили на ведчарь ~~Де се~~ разходка ~~и извели~~ и спокойствие ~~и наеха~~ ~~рвоят~~ единъ говедарь, който се пасялъ говедата. Наградварь го, т.е. ~~за~~ ~~на му~~ ~~дали награда~~ ~~нищо~~, ~~а~~ ~~и~~ се събрали се около него и взели да го закачарь, като го подпъвали задъ ушитѣ да се гаврятъ съ него. Между друго запитвалъ какъ подсвирва когато иска да събере кравитѣ като се пръснатъ и искали да подсвирне да чуятъ видяръ. Говедарят подсвирналъ по-лекъ и-какъ, но господритѣ напягали се насраявали го карали да изсвири силната. Тъй като кочия бидущий не свирилъ силно отговорилъ простодушничко говедаря.

Въ Парижъ падъ лякой ~~ковъ~~ се хванъ въ рѫката Сена, и изгледа ~~страхъ~~ страшатъ че конвоя въ една кочия, която минувале по моста се разбуявалъ, подиръ малко прекатурятъ кочията и пострѣсватъ на дрѣга на рѫката богатъ облечена една господа, която бъше въ кочията. Като видѣла това туракъ се искача отъ рѫката и се приближа да и помогне, която и улавя за рѫка и я дига почти примрѣла; но вмѣсто да се приближе да донесе вода или друго нѣщо да я свѣсти по скоро, той се впустналъ да и се расправя и да иска извинение че я дигналъ безъ да ѝ е на рѫцѣ тѣ си рѫка вещи.

Марие, казала нѣкая господа на слугинята си, чувалъ ли ще се жренишъ и сина ми?

— А че какъ се, Мира. — Жалко, тъй, почти десетъ франка за ~~Кой~~ ~~на~~ ~~на~~ ~~вѣно~~.

Сѣдъ като се оженили Мария, единъ день представила мъжа си на Мира